

Panoràmica dels Premis Recull

JAUME REIXACH

El secret d'un èxit

LA història dels Premis Literaris Recull és llarga i complexa. Dic llarga perquè enguany els Premis Recull aconsegueixen vint-i-vuit anys d'existència. I dic complexa perquè han hagut de superar moltes vicissituds.

Hi ha gent que es pregunta: Com s'ho fan els de Blanes per mantenir uns premis literaris tan plens de salut?

No és una pregunta ociosa, sobretot si tenim en compte que en aquest nostre país els premis literaris apareixen i desapareixen amb una facilitat increïble.

La meua resposta a aquesta pregunta és sempre la mateixa. Aquesta no és només la història d'uns premis literaris. És, bàsicament, la història d'una fidelitat al país.

Sé que això, avui, sona a cosa tronada, però la veritat és que els Premis Recull sempre s'han mantingut al marge de la polèmica insidiosa que amenaça els premis literaris. Sempre han merescut un respecte especial, tant per part dels escriptors com de la crítica. L'explicació —imagino— deu ser que és el cartell de premis més antic, el degà de tots els premis.

Ens passa, a la gent dels Premis Recull, el mateix que passa als cartoixos. Diuen que és l'ordre religiós que no ha estat mai reformat, per la senzilla raó que no ha estat mai deformat.

Al cap de vint-i-vuit convocatòries, els Premis Recull mantenen el mateix esperit que inspirà la primera: servir el país.

Aquest esperit de servei i de fidelitat ha comportat, de retop, que Blanes hagi tingut una projecció cultural que probablement no hauria tingut sense els Premis. Això fa que Blanes estigui en el punt de mira de la gent que es mou en l'àmbit cultural i que té ganes de fer coses.

També fa que Blanes estigui en el punt de mira de les institucions més conspícues del país. Enguany, la Fundació Jaume I ha atorgat la medalla d'or del mèrit civil a Benet Ribas, director de la revista *Recull* i fundador dels

■ ■ ■ ■ ■ ■ ■

Premis Literaris. En l'acte de lliurament hom va subratllar l'exemplaritat de la tasca que s'ha dut a terme. Una exemplaritat que no és altra que la que hem dit abans: fidelitat al país i esperit de servei.

Aquest ha estat el secret de la gent de Recull. No n'hem tingut d'altre.

Prehistòria dels premis

En totes les coses hi ha un abans i un després. Si es vol comprendre la trajectòria dels Premis Recull cal remuntar-se fins a l'any 1949. Cal endinsar-se en el que podríem anomenar la prehistòria dels Premis. Som-hi:

1949. Per Nadal reapareix la revista *Recull*, que havia estat fundada l'any 1920. Inicialment es deia *Recull d'Or. Quinzenari de novells escriptors*. Al cap d'un any, però, va perdre l'or d'aquells primers bolquers amb què fou batejada. Entre els col·laboradors d'aquella primera hora, hi trobem el mestre Joaquim Ruyra, que els novells escriptors d'aleshores anomenaven afectuosament «l'avi».

El juliol de l'any 1936 la revista – com tantes altres coses – desaparegué. Emmudí. Reapareix al cap de tretze anys, miraculosament viva. Des d'aleshores s'anomena *Recull* a seques.

1952. S'inicia la celebració de la Festa Anyal de Recull. La festa és en honor de sant Francesc de Sales (29 de gener), patró dels periodistes catòlics. Es reafirma així –i es recupera– l'esperit genuí de la revista, que va néixer al caliu de la famosa *Catalunya Social*, de caire cristià.

La festa, tanmateix, pren tot seguit, en l'àmbit local, una clara connotació política. En la sobretaula de la festa –dinar de germanor– té lloc un curiós brindis: es duu a terme una edició *parlada* de la revista. Neix així la primera festa literària de Recull, però sense premis. La ressenya escrita d'aquesta primera festa deixa entreveure un esperit de família que no es perdrà mai, al llarg dels anys. Aquesta ressenya històrica (*Recull*, núm. 730) fou redactada en català, fet remarcable si tenim en compte la data. A partir d'aquest primer any –i com si les autoritats locals haguessin pres consciència del que hi havia de contestació en el fet mateix d'aquesta celebració anyal de la revista– les ressenyes de la festa, per pressions oficials, hauran de ser redactades en castellà. I ho seran al llarg de tota una dècada, fins al 1963. Les ressenyes, però no la festa, l'esperit nacionalista de la qual no sols es mantindrà viu, sinó que serà l'única plataforma de resistència a la vila de Blanes.

1955. Es crea un primer concurs literàrio-periodístic d'àmbit estrictament local. La quasi totalitat dels premis se'ls enduen els seminaristes blanencs.

família *Recull*. Ell n'era l'impressor. Va ser també un gran paladí del turisme de la millor llei. El cartell de premis feia justícia al seu record.

1980. La Festa Anyal estrena *autonomia*. Presideix el M. H. Josep Tarra-dellas, el qual, durant l'exili, rebia clandestinament la nostra revista. Tant la seva presència com les seves paraules foren acollides amb un aplaudiment inoblidable.

1981. Presentació –un matí plujós d'hivern– del llibre *Tots els premis Recull*, de Narració, editat per Pòrtic, amb pròleg de Josep Faulí. Aplega setze autors. La presentació té lloc al Club de Vela de Blanes. Hi són presents –signen llibres– alguns dels autors: Isa Tròlec, Jaume Cabré, Jaume Reixach, Joaquim Carbó, Enric Larreula i Francesc Grau.

Presideix la Festa Anyal el M. H. Jordi Pujol, president, per votació popular, de la Generalitat. Les seves paraules foren l'expressió material d'una normalitat esperada.

1989. Es compleixen vint-i-cinc anys d'existència dels Premis Literaris Recull.

La presa de consciència de tot allò que els premis i la revista han significat illumina el passat i es projecta vers el futur.

Amb el suport i la col·laboració de l'emissora local Ràdio Marina s'inicia l'edició definitiva dels premis de narració. El primer volum de la col·lecció es va presentar a Barcelona, a l'hotel Alexandra, el dia 16 de febrer. L'assistència de periodistes, amics i simpatitzants fou molt nodrida. Va presentar l'acte Josep Faulí.

S'edita també el llibre commemoratiu *25 anys de Premis Recull*, del qual n'és autor Jaume Reixach. I al qual, des d'aquestes meves ratlles, remeto a qui vulgui saber més coses sobre la trajectòria d'uns premis que vint-i-vuit anys després de la primera convocatòria, continuen gaudint de bona salut. Hem mirat d'explicar, em penso, la raó d'aquest, diguem-ne, èxit. Tan sols em resta, en tant que persona directament implicada, desitjar als Premis Recull que un dia puguin celebrar les noces d'or. Tant de bo!

